ECLI:LV:RLPT:2022:0426.11088036714.2.S
Lieta Nr.11088036714/K29-0027/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 26.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Signe Grīnberga
piedaloties prokurorei Lindai Lūsiņai
zvērinātam advokātam Vilim Sruoģim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts
/pers. A/, personas kods /personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā *(Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 2.aprīlim)* apsūdzētā /pers. A/ prombūtnē "*in absentia*".

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

2014.gada 14.februārī laika posmā no plkst.17.30 līdz plkst.18.30 /pers. A/, atrodoties /nosaukums/ /adrese/, zādzības nolūkā piegāja pie skolas ģērbtuves durvīm un izmantojot to, ka ģērbtuves durvis nebija aizslēgtas, kā arī apzinoties to, ka atrasties ģērbtuvē viņam nav tiesību, prettiesiski iekļuva ģērbtuvē. /pers. A/, atrodoties ģērbtuvē, mantkārīgu tieksmju vadīts, uzskatot, ka viņa darbības neviens nevēro, zādzības nolūkā, paņēma no ģērbtuvē esošās mugursomas /pers. D/ mobilo telefonu "LG E440 Optimus L4 II (Black)" 110,98 EUR vērtībā, kurā atradās SIA "Latvijas Mobilais telefons" SIM karte bez materiālās vērtības, kas atradās telefona vākos 7,50 EUR vērtībā un no džinsu bikšu kabatas paņēma /pers. F/ mobilo telefonu "Samsung GT-S6312 Galaxy Young Duos dark blue" 113,83 EUR vērtībā, kurā atradās SIA " Latvijas Mobilais telefons" SIM karte bez materiālās vērtības, pēc kā /pers. A/ paslēpa nolaupītās mantas savās bikšu kabatās un ar nolaupītajām mantām notikuma vietu ātri pameta.

Tādejādi /pers. A/, ar savām darbībām iekļūstot telpā slepeni nolaupīja /pers. D/ kustamo mantu 118,48 EUR vērtībā un /pers. F/ kustamo mantu 113,83 EUR vērtībā, kopējā vērtība 232,31 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā *(Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 2.aprīlim).*

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanas laikā prokurore Linda Lūsiņa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu grozīja /pers. A/ 2016.gada 4.augustā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurora celto apsūdzību par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, nemainoties noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai, bet mainoties faktiskajiem apstākļiem, labojot to, no "[..] zādzības nolūkā piegāja pie skolas ģērbtuves durvīm un izmantojot to, ka ģērbtuves durvis nebija aizslēgtas, iekļuva ģērbtuvē." uz "[..] zādzības nolūkā piegāja pie skolas ģērbtuves durvīm un izmantojot to, ka ģērbtuves durvis nebija aizslēgtas, kā arī apzinoties to, ka atrasties ģērbtuvē viņam nav tiesību, prettiesiski iekļuva ģērbtuvē.".

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta lēmumu izsludināta /pers. A/ meklēšana un viņam piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts grozīts uz apcietinājumu. Tiesvedība krimināllietā apturēta līdz /pers. A/ atrašanai un apcietināšanai. (lietas 1.sējuma 190. – 191.lapa)

2017.gada 17.novembrī tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1. biroja 2. nodaļas priekšnieka paziņojums, ka meklēšanas pasākuma rezultātā tika noskaidrots, ka policijas meklēšanā esošais /pers. A/ pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē. Paziņojumā lūgts izskatīt jautājumu par izsludināšanu starptautiskajā meklēšanā un Eiropas apcietinājuma lēmuma pieņemšanu attiecībā uz /pers. A/. (lietas 1.sējuma 197.lapa)

2017.gada 18.decembrī Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūrai nosūtīts ierosinājums izsludināt starptautiskajā meklēšanā un pieņemt Eiropas apcietinājuma lēmumu attiecībā uz /pers. A/. (lietas 1.sējuma 198.lapa)

2017.gada 27.decembrī tiesā saņemts Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Darbības analīzes un vadības departamenta paziņojums, ka ierosinājums izsludināt starptautiskajā meklēšanā un pieņemt Eiropas apcietinājuma lēmumu attiecībā uz /pers. A/ netiks apmierināts, jo /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma raksturs ir nesamērojams ar izdošanas izdevumiem – administratīvie izdevumi, tulkojumi, izdevumi, kas saistīti ar izdotās personas nogādāšanu Latvijā u.c. (lietas 1.sējuma 200.lapa)

2020.gada 9.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa pieprasīja informāciju Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 2.nodaļai par meklēšanas rezultātiem attiecībā uz /pers. A/. (lietas 1.sējuma 205.lapa)

2020.gada 13.martā tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1. biroja 2. nodaļas priekšnieka paziņojums, ka meklēšanas pasākuma gaitā tika noskaidrots, ka /pers. A/ pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē, un tika pieprasīts jautājums par Eiropas apcietinājuma lēmuma pieņemšanu, bet tika saņemta noraidoša atbilde. (lietas 1.sējuma 207.lapa)

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 24.maija lēmumu atjaunota iztiesāšana krimināllietā, tiesas sēde nozīmēta 2021.gada 4.oktobrī plkst.11.00. (lietas 1.sējuma 212.lapa)

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem krimināllietu tiesa var iztiesāt apsūdzētā prombūtnē (in absentia), ja apsūdzētā atrašanās vieta nav zināma un tas norādīts informācijā par meklēšanas rezultātu.

Ņemot vērā, ka apsūdzētā /pers. A/ atrašanās vieta nav zināma un tas norādīts informācijā par meklēšanas rezultātu, kā arī noklausoties aizstāvja un prokurores viedokli, tiesa nolēma iztiesāt lietu apsūdzētā prombūtnē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465.panta prasībām.

Pirmstiesas procesā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta

trešajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punkta nosacījumiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības un apsūdzības izsniegšanas gaita, tās nolasot.

Pirmstiesas procesā, 2016. gada 16.martā aizdomās turētā statusā /pers. A/ norādīja, ka viņš atsakās sniegt liecības. Liecības sniegs zvērināta advokāta Viļa Sruoģa klātbūtnē. (lietas 1. sējuma 104. lapa, tulkojums 105. lapa)

Papildus nopratināts, 2016. gada 18.martā aizdomās turētā statusā zvērināta advokāta Viļa Sruoģa klātbūtnē, /pers. A/ liecināja, ka 2014.gada februārī, konkrētu datumu nevar nosaukt, jo neatceras. Ārā bija auksts laiks, viņš atradās blakus /nosaukums/ /adrese/, un nolēma ieiet skolā, lai aizietu uz tualeti. Viņš viens pats iegāja skolā, tur bija puspagraba telpa, varēja dzirdēt, ka kaut kur netālu notika karatē nodarbības. Ejot uz tualeti, kreisajā pusē viņš ieraudzīja durvis, tās bija aizvērtas, bet nebija aizslēgtas. Viņš uzspieda uz durvju roktura un durvis atvērās. Atverot durvis viņš redzēja, ka telpā atrodas garderobe, uz āķiem bija pakarinātas virsjakas, uz soliņiem saliktas somas un mugursomas, kā arī citas mantas. Tajā brīdī viņam radās doma nozagt kaut ko, ko varētu pārdot. Precīzi neatceras, bet vienu mobilo telefonu viņš nozaga no mugursomas un otru mobilo telefonu viņš nozaga no vējjakas kabatas. Viņš atceras, ka viens no mobilajiem telefoniem bija melnas krāsas ādas vāciņos. Laikā, kad viņš atradās garderobē, gaitenī stāvēja viena sieviete, bet viņa nevarēja redzēt to, kā /pers. A/ zog, jo durvis uz garderobi bija pievērtas. Abus mobilos telefonus /pers. A/ ielika kabatā un devās uz skolas izeju. Nākamajā dienā abus mobilos telefonus pārdeva tirgū "Latgalīte", par kādu summu, neatceras. Naudu iztērēja savām vajadzībām. /pers. A/ tajā laikā nestrādāja, un bija nepieciešama nauda dzīvošanai. Zādzības brīdī iepriekš minētajā skolā neviens no viņa radiniekiem, pazīstamajiem vai draugiem nemācījās. Savu vainu zādzībā atzīst pilnībā. Paskaidroja, ka pirms divām dienām, kad pie viņa atnācis izmeklētājs, viņš nevarēja atcerēties tādu gadījumu, tāpēc uzreiz savu vainu neatzina. (lietas 1.sējuma 108.-109.lapa, tulkojums 110.lapa)

Sniedzot liecības kā apsūdzētais 2016.gada 19.augustā /pers. A/ liecināja, ka apsūdzība saprotama, savu vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo. Piekrīt apsūdzībā norādītajiem apstākļiem. Uztur iepriekš sniegtās liecības. Apsūdzības izsniegšanas gaita notika zvērināta advokāta Viļa Sruoģa klātbūtnē. (lietas 1.sējuma 142.lapa)

Neskatoties uz savas vainas pilnīgu atzīšanu pirmstiesas kriminālprocesa laikā, /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, ir pierādīta pilnībā ar sekojošiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem.

Cietusī /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa vakarā aizvedusi savu bērnu uz sporta nodarbību. Ģērbtuves atrodas skolas pagrabstāvā, tās neatrodas tieši pie skolas ieejas durvīm. Lai aizietu līdz ģērbtuvēm, tas jādara ar nodomu, nejauši tajās ieiet nevar. Persona, kura izdarīja noziegumu, to izdarīja apzināti. Apmeklējot sporta nodarbības, bērns savas personīgās mantas atstāja ģērbtuvē, bet durvis telpai nebija aizslēgtas. Sporta nodarbības notika blakus telpā. Viņa ar vēl vienu mammu gaidīja, kad bērniem beigsies nodarbības. Kamēr viņas gaidīja, ieradās puiši un iegāja ģērbtuvē, tas viss notika ļoti ātri. Puišiem galvā bija kapuces. Cietusī domāja, ka puiši iegāja ģērbtuvē un tūlīt nāks laukā no tās, bet, kad viņi nāca laukā no ģērbtuves, cietusī saprata, ka tur kaut kas ir noticis, jo viņi telpā atradušies nepamatoti ilgi. Viņi skriešus devās prom un tad cietusī saprata, ka jāieiet ģērbtuvēs un jāpārbauda mantas un somas. Tajā brīdī, kad viņas atvēra ģērbtuves durvis bija redzams, ka somas ir izvandītas un bērniem paņemti mobilie telefoni. Abas ar otru mammu skrēja puišiem pakaļ pa gaiteņiem, bet viņi ātri aizmuka no skolas. Cietusī /pers. A/ atpazina pēc fotogrāfijām, kuras viņai tika uzrādītas policijas iecirknī, kā personu, kura bija ģērbtuvē, jo cietusī redzēja /pers. A/ seju. Iepriekš /pers. A/ skolā nav redzējusi, skolā svešas personas nevar iekļūt, jo pie ieejas durvīm vienmēr ir sargs. Cietušās dēls ir /pers. O/, viņam ir 15 gadi. Mobilais telefons bija noformēts uz cietušās vārda. Cietusī uztur pieteikto mantiskā kaitējuma kompensāciju 118,48 EUR apmērā. Cietusī redzēja, ka nozagtās mantas bija pie /pers. A/, jo, kad viņš mucis prom, viens no telefoniem viņam izkrita. /pers. A/ telefonu ātri paņēma un izskrēja pa durvīm.

Lieciniece /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka atceras gadījumu par sporta ģērbtuvēs nozagtajiem telefoniem 2014.gada 14.februārī. Par šo notikumu viņa iepriekš sniegusi liecības policijā. /nosaukums/ bija īrnieki, kuri īrēja telpas un nāca uz sporta nodarbībām. Tajā reizē atnāca divi puiši, kuri vēlējušies pierakstīties uz karatē nodarbībām. Puiši aizgāja pie trenera parunāties un pierakstīties uz nodarbībām. Pēc kāda laika atskrēja vecāki un teica, ka viņiem ir pazuduši mobilie telefoni. Lieciniece sākusi skatīties kamerās, pēc tam izsaukusi policiju, bet abi puiši jau bija prom. Ģērbtuve atradās nultajā stāvā, lieciniece dežūrēja citur, lai aizietu līdz ģērbtuvei ir jāapiet apkārt visai skolai. Liecinieces redzes lokā ģērbtuves bija tikai kamerās, kurās viņa var redzēt ģērbtuves durvis no ārpuses. Otru puisi, kurš bija atnācis kopā ar /pers. A/, lieciniece nezina. /pers. A/ vārdu lieciniece uzzināja no viņa paša. /pers. A/ teica, ka viņš grib iet uz nodarbībām, otrs atnāca, lai parunātos. Apmēram pēc pusstundas viņi mierīgi izgāja ārā no skolas. Pēc piecām līdz desmit minūtēm atskrēja mammas un teica, ka viņām no ģērbtuves pazuda mobilie telefoni. Policijas darbinieki paņēma visus videonovērošanas kameru ierakstus. Lieciniecei policijas iecirknī rādīja fotogrāfijas personu atpazīšanai, un fotogrāfijās viņa atpazina /pers. A/, to, kurš bija atnācis uz skolu, lai pieteiktos nodarbībām. Otru personu lieciniece neatpazina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas sēdē nolasītas lieciniece /pers. P/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības un protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām.

Nopratināta kā lieciniece, 2014.gada 14.februārī /pers. P/ liecināja par to, ka viņa strādā /nosaukums/ /adrese/ par /amats/. Viņas maiņa 2014.gada 14.februārī bija no plkst.10.30 līdz plkst.18.30. 2014.gada 14.februārī ap plkst.16.30 atnāca aikido treneris, paņēma atslēgu saišķi (no garderobes), viņa burtnīcā norādīja laiku, cikos treneris paņēma atslēgas. Treneri sauc /pers. S/. 2014.gada 14.februārī ap plkst.17.30 skolā ienāca divi vīrieši. Pirmajam vīrietim augums 174 cm, 28 gadi, kalsnējas miesas būves, gaišiem matiem, īss matu griezums, runāja krievu valodā, bija ģērbies gaiši zilas krāsas džinsa auduma biksēs, īsā melnas krāsas virsjakā bez kapuces. Otram vīrietim augums 150 cm, 26 gadi, spēcīgas miesas būves, tumšiem matiem, īss matu griezums, ar nošļukušām ausīm, bija ģērbies melnas krāsas virsjakā, uz piedurknēm bija uzšuvumi tumšā krāsā. Garā auguma vīrietis viņai jautāja vai skolā notiekot aikido treniņi, lieciniece atbildēja, ka notiek. Vīrietis jautāja, kur notiekot treniņi un kā aiziet līdz vietai, kur tie notiek. Viņa parādīja, kā aiziet līdz zālei, kur notiek treniņi. Garā auguma vīrietis aizgāja uz zāli, bet mazā auguma vīrietis palika hallē. Pēc dažām minūtēm mazā auguma vīrietis arī aizgāja uz zāli. Viņa skatījusies datora monitorā un redzējusi, ka vīrieši staigāja pa skolu, bija otrajā stāvā, pēc tam nokāpa garderobē, pēc tam iegāja garderobē, kur pārģērbjas puikas. Vīrieši garderobē atradās dažas minūtes, pēc tam izgāja, tad parādījās skolas hallē, kur vīriešus centās aizturēt skolas sargs Haris. Vīrieši aizskrēja un Haris viņus nevarēja aizturēt. Pēc tam no vecākiem uzzināja, ka no garderobes, kur pārģērbjas puikas, nozagtas mantas. Garā auguma vīrietis lieciniecei ir pazīstams, tā kā dzīvo viņas rajona /adrese/, sestajā stāvā, izkāpjot no lifta uzreiz pa labi. (lietas 1.sējuma 26.-27.lapa, tulkojums 29.lapa)

Nopratināta kā lieciniece, 2014.gada 29.septembrī /pers. P/ protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām norādīja uz 1. fotogrāfiju, kurā redzams /pers. A/, un liecināja, ka vīrieti atpazina pēc sejas, acīm, deguna un frizūras. Vīrietis, kas 2014.gada 14.februārī atradās adresē /adrese/, un sēdēja gaitenī pie garderobes durvīm, kad notika mobilo telefonu zādzība. (lietas 1.sējuma 30.-31.lapa)

Nopratināta kā lieciniece, 2014.gada 29.septembrī /pers. P/ liecināja, ka uz viņai uzrādītajām fotogrāfijām fotogrāfijā Nr.1 viņa atpazina /pers. A/, kurš dzīvo adresē /adrese/. /pers. A/ mācījās ar viņu vienā skolā. 2014.gada 14.februārī /pers. A/ iegāja /nosaukums/ /adrese/ kopā ar citu vīrieti. /pers. A/ atradās pie puiku garderobes, sēdēja uz soliņa nultajā stāvā, bet otrs vīrietis iegāja puiku garderobē, pēc kā tika nozagti mobilie telefoni. (lietas 1.sējuma 32.lapa, tulkojums 33.lapa)

Pēc pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību nolasīšanas, lieciniece /pers. P/ tās pilnībā apstiprināja un papildus norādīja, ka augumu un vecumu lieciniece liecībās nosauca precīzi nevis tāpēc, ka zina, bet gan pēc viņu izskata. Lieciniece /pers. A/ ievēroja tāpēc, ka kopā mācījusies ar viņu vienā

skolā. Nevar atbildēt vai /pers. A/ bija tas, kurš sēdēja pie ģērbtuves uz soliņa, kā viņa liecināja pirmstiesas izmeklēšanā.

Liecinieks/pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gadā viņš sācis strādāt SIA "/nosaukums/", tas ir lombards. Strādājot lombardā liecinieks esot pratināts policijā. Policijas darbinieki nāk uz vietas lombardā un izņem mantu. Pa visu laiku, kamēr liecinieks strādā lombardā, policija nākusi izņemt mantu no lombarda kādas desmit līdz piecpadsmit reizes, tie bija telefoni, instrumenti u.c. Par konkrēto gadījumu, saistībā ar kuru viņš izsaukts uz tiesas sēdi, nevar neko pateikt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. U/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2016.gada 25.februārī sniegtās liecības, kas atrodas krimināllietas 1.sējuma 94.lapā, kur norādīts, ka 2016.gada 25.februārī pie viņa vērsās Valsts policijas darbinieks. Liecinieks strādā SIA "/nosaukums/" /adrese/ par /amats/. Valsts policijas darbinieks lūdza izsniegt mobilo telefonu LG E440 Optimus L4 II Black un aizdevuma līgumu Nr.18-023452. Liecinieks Valsts policijas darbinieku informēja, ka telefons 2014.gadā pārvietots uz citu lombarda filiāli, kura atradās /adrese/. Pārbaudot uzņēmuma datu bāzē redzams, ka telefons pārdots ar pārskaitījumu. Līgumus vienu reizi gadā lombarda darbinieki nosūta uz arhīvu, kurš atrodas /adrese/.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. U/ pilnībā apstiprināja nolasītās liecības un papildus norādīja, ka pēc viņa domām, telefons kā ieķīlāta manta bija /adrese/ filiālē. Pašu telefonu nebija iespējams izņemt, jo tas bija pārvietots uz /adrese/ filiāli, tas nozīmē, ka pārvests uz veikalu un izlikts pārdošanai. Lombards pārdodot preci, neprasa dokumentus, tāpēc preci nav iespējams atrast.

Liecinieks /pers. A0/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada februārī strādāja /nosaukums/ par /amats/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. A0/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības un protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām.

Nopratināts kā liecinieks, 2014.gada 14.februārī /pers. A0/ liecināja, ka viņš strādā /nosaukums/ /adrese/ par /amats/. 2014.gada 14.februārī ap plkst.17.30 atradās darbā, kad pie viņa piegāja viena no bērnu mātēm un teica, ka pie sporta zāles, kura atrodas pagrabstāvā blakus garderobēm, kaut ko dara kāds aizdomīgs vīrietis, kurš esot iegājis zēnu garderobē. Liecinieks uzkāpa pa kāpnēm un gāja uz minētajām garderobēm. Netālu no garderobēm satika aizdomīgo personu, kuru liecinieks redzēja izejam no zēnu garderobes videonovērošanas kameru monitorā, kurš atspoguļo video attēlu tieši pie ieejas/izejas no garderobes. Satiekot aizdomīgo personu liecinieks teicis, lai apstājas un pajautāja, ko viņš dara skolā. Aizdomīgais vīrietis atbildēja, ka meklē tualeti un bijis aprunāties ar aikido treneri. Liecinieks viņu saņēma aiz apkakles un mācību daļas pārzinei, kura atradās gaitenī, teicis, lai izsauc policiju. Pēc kā aizdomīgais vīrietis izrāvās no liecinieka tvēriena un pārleca pāri margām no pirmā stāva uz pagrabstāvu un izskrēja ārā. Liecinieks nokāpis lejā redzēja citu personu runājam ar /amats/ /pers. P/, kura teica, ka pazīst vienu no viņiem. Otra persona, kuru liecinieks redzēja runājam ar /pers. P/ aizbēga. Viņš uzreiz izsaucis policiju. (lietas 1.sējuma 34.lapa)

Nopratināts kā liecinieks, 2014.gada 1.oktobrī /pers. A0/ protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām norādīja uz 3.fotgrāfiju un liecināja, ka uz foto Nr.3 ir vīrietis, kas 2014.gada 14.februārī pēc plkst.18.00 iegāja pa skolas ieejas durvīm adresē /adrese/. Vīrieti atpazina pēc sejas, acīm, deguna un lūpām. (lietas 1.sējuma 35.lapa)

Nopratināts kā liecinieks, 2014.gada 1.oktobrī /pers. A0/ liecināja, ka uzrādītajās fotogrāfijās atpazina vīrieti uz foto Nr.3. 2014.gada 14.februārī pēc plkst.18.00 vīrietis ienāca /nosaukums/ /adrese/. Liecinieks vīrieti redzēja, kad vīrietis ienāca pa skolas ieejas durvīm. Vīrieti atpazina pēc sejas, acīm, deguna, lūpām. Apskatoties videonovērošanas kameras liecinieks redzēja, ka vīrietis sēdējis uz soliņa pretī zēnu ģērbtuvēm. (lietas 1.sējuma 37.lapa)

Pēc pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību nolasīšanas, liecinieks /pers. A0/ norādīja, ka neatceras lietas apstākļus un notikumus arī pēc liecību nolasīšanas, kuras viņš sniedzis pirmstiesas izmeklēšanas laikā. Ja viņš sniedzis tādas liecības, tad tas tā arī ir bijis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 147.panta piekto daļu tiesas sēdē lieciniekam /pers. A0/ tika uzrādīta krimināllietas 1.sējuma 35.lapa, kurā atrodas protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām.

Pēc krimināllietas 1.sējuma 35.lapas uzrādīšanas liecinieks /pers. A0/ norādīja, ka fotogrāfija viņam neko neizsaka un viņš neko neatceroties.

2014.gada 15.februārī /pers. F/ iesniegumā norādīja, ka 2014.gada 14.februārī ap plkst.18.30 adresē /adrese/, /nosaukums/ ģērbtuvē pie ritmikas zāles viņas dēlam /pers. AB/ nozaga mobilo telefonu Samsung GT-S6312 Galaxy Young Duos ar IMEI kodu: /numurs/, ar abonenta numuru /numurs/ un mobilo operatoru LMT Okartes priekšapmaksas karte. Telefons tumši zilā krāsā, bez redzamiem bojājumiem un nekādām īpašām pazīmēm. Telefona akumulatora S/N TH1D914AS/4-B. /pers. F/ precizēja, ka ap plkst.18.30 zādzības fakts tika konstatēts, savukārt sporta treniņš sācies plkst.17.00. Telefons atradās viņas dēla bikšu kabatā, savukārt ģērbtuve nebija aizslēgta. Pie LMT operatora telefonu vēl neesot nobloķējusi, taču telefons ir izslēgts. Telefonu bērnam nopirka SIA "Evelatus" pa 80,00 Ls. Sakarā ar notikušo viņai nodarīts mantiskais zaudējums 114,00 EUR apmērā. Līdz ar ko /pers. F/ vēlās pieteikt materiālā kaitējuma kompensāciju 114,00 EUR apmērā. Telefona maciņš netika nozagts. Ņemot vērā augstāk minēto /pers. F/ lūdz uzsākt kriminālprocesu, atzīt viņu par cietušo un vainīgo personu saukt pie likumā noteiktās atbildības. (lietas 1.sējuma 3.lapa)

Nopratināta kā cietusī, 2014.gada 15.februārī /pers. F/ liecināja, ka 2014.gada 14.februārī ap plkst.18.30 adresē /adrese/, /nosaukums/ ģērbtuvē pie ritmikas zāles, viņas dēls /pers. AB/ konstatēja mobilā telefona Samsung GT-S6312 Galaxy Young Duos ar IMEI kodu: /numurs/ zādzības faktu. Abonenta numurs /numurs/ un operators ir LMT Okarte priekšapmaksas karte. Uz doto brīdi un jau no vakardienas pēc zādzības konstatācijas, telefons ir izslēgts, taču pie operatoriem telefonu vēl neesot nobloķējusi. Telefons ir tumši zilā krāsā, bez redzamiem bojājumiem un bez īpašām pazīmēm. Telefona akumulatora S/N TH1D914AS/4-B. Telefons atradās viņas dēla bikšu kabatā. Maciņš no telefona netika nozagts, tas mētājies uz grīdas ģērbtuvē. Sporta treniņš sākoties plkst.17.00 un ilgst līdz plkst.18.30. Dēls viņai pateicis, ka ģērbtuve nebija aizslēgta. Telefonu dēlam viņa nopirka 2013.gada 12.decembrī SIA "Evelatus" pa 80,00 Ls. Sakarā ar notikušo viņai tika nodarīts materiālais zaudējums 114,00 EUR apmērā. Līdz ar ko /pers. F/ vēlās pieteikt materiālā kaitējuma kompensāciju iepriekš norādītās summas apmērā. Ņemot vērā iepriekš minēto /pers. F/ lūdz vainīgo personu saukt pie likumā noteiktās atbildības. Policijas darbiniekiem labprātīgi iesniedza Garantijas apliecības un pirkuma čeka kopijas uz viena lapas par mobilā telefona pirkšanu. (lietas 1.sējuma 22.lapa)

Papildus nopratināta kā cietusī, 2016.gada 19.jūlijā /pers. F/ liecināja, ka papildus iepriekš sniegtajām liecībās vēlās norādīt un precizēt, ka nozagtā mobilā telefona Samsung GT-S6312 Galaxy Young Duos dark blue ar IMEI kodu /numurs/ 80,00 Ls (113,83 EUR) vērtībā, iepriekš nopratināšanā norādījusi telefona vērtību 114,00 EUR, kas nav precīzi. Mobilajā telefonā atradusies sim karte, operators – LMT ar telefona numuru /numurs/, kuru viņa neatjaunoja, līdz ar ko par sim karti zaudējums nav nodarīts. Norādīja, ka mobilajā telefonā atmiņas karte nebija ievietota. Precizēja un pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 113,83 EUR apmērā. (lietas 1.sējuma 25.lapa)

Nopratināts kā liecinieks, 2016.gada 22.jūlijā /pers. AG/ liecināja, ka viņš neatceras no kurienes 2014.gada 14.februārī pie viņa varēja gadīties mobilais telefons LG E440, kuru viņš nodeva lombardā "/nosaukums/" /adrese/. Liecinieks telefonu varējis nopirkt pie kāda viņam agrāk nepazīstama cilvēka Rīgas Centrāltirgū par mazāku naudas summu, bet pēc tam to nodevis lombardā, un dabūjis vairāk naudas. Bija gadījumi, ka viņš iegādājies mobilos telefonus no fiziskas personas Rīgas Centrāltirgū. Tā kā no 2014.gada 14.februāra ir pagājis daudz laika, viņš neatceras no kurienes viņam varēja gadīties mobilais telefons LG E440. Vīrieti vārdā /pers. A/ liecinieks nezin. (lietas 1.sējuma 129.lapa, tulkojums 130.lapa)

Nopratināts kā nepilngadīgais liecinieks, 2014.gada 1.oktobrī /pers. O/ liecināja, ka 2014.gada 14.februārī ap plkst.17.00 viņš bija /nosaukums/ sporta nodarbībās. Zēnu ģērbtuvē viņš nolika savu mobilo telefonu LG L4 mugursomā un aizgāja uz nodarbībām. Mobilo telefonu viņam uzdāvināja

mamma /pers. D/. Pēc nodarbībām viņa mamma konstatēja, ka viņam nozagts telefons. Mamma gaidījusi, kad viņam beigsies sporta nodarbības. Telefons bija melnā krāsā bez bojājumiem. Nepilngadīgais liecinieks nezina, kas varēja nozagt viņa telefonu. (lietas 1.sējuma 38.lapa)

Nopratināts kā nepilngadīgais liecinieks, 2014.gada 1.oktobrī /pers. AB/ liecināja, ka 2014.gada 14.februārī pēc plkst.17.00 viņš bija /nosaukums/ sporta treniņā. Zēnu garderobē viņš atstāja džinsa bikšu kabatā mobilo telefonu Samsung Galaxy, kuru viņam uzdāvināja mamma. Sporta zālē ap plkst.18.30 ienāca sieviete un pateica viņiem, ka dēlam ir nozagts mobilais telefons. Pēc kā nepilngadīgais liecinieks iegāja zēnu ģērbtuvē un konstatēja, ka viņa telefons ir nozagts. Viņš nezina, kas varēja izdarīt zādzību. Telefons bija melnā krāsā bez bojājumiem. (lietas 1.sējuma 42.lapa)

Krimināļprocesa likuma 512.panta otrās daļas 4.punktā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar ziņām, kas fiksētas konkrētajā krimināļprocesā agrāk sniegtajās liecībās, ja aizstāvība piekritusi šo liecību izmantošanai.

Tiesa atzīst, ka par piekrišanu liecību izmantošanai ir atzīstams apstāklis, ka aizstāvības puse nelūdza konkrētās personas nopratināt atkārtoti tiesā saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 489.panta pirmās daļas nosacījumiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka apsūdzētā aizstāvis Vilis Sruoģis nepieteica lūgumu izsaukt uz tiesas sēdi kādu no lieciniekiem, tāpat to nav lūdzis arī apsūdzētais /pers. A/.

Tiesa atzīst cietušās /pers. F/, liecinieka /pers. AG/, nepilngadīgā liecinieka /pers. O/ un nepilngadīgā liecinieka /pers. AB/ – liecībās sniegtās ziņas par ticamām, kā arī to ticamību apstiprina turpmāk norādītie pierādījumi lietā.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina par svešas kustamas mantas nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā ir pierādīta pilnībā ar faktiem, kas izriet no cietušo sniegtajām liecībām tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, liecinieku sniegtajām liecībām tiesas sēdē un pirmstiesas procesā, apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām un pārējiem lietas materiālos fiksētajiem un rakstveida pierādījumiem.

Apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un pastāv Krimināļprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ 2014.gada 14.februārī laika posmā no plkst.17.30 līdz plkst.18.30 izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

Bez paša /pers. A/ savas vainas atzīšanas viņa vaina pierādīta ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem:

- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 14.februāra /pers. D/ iesnieguma protokolā (lietas 1.sējuma 2.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 14.februāra notikuma vietas apskates protokolā un tā pielikumā (lietas 1.sējuma 4.-5.,6.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2013.gada 12.decembra garantijas apliecībā (lietas 1.sējuma 24.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 2.janvāra SIA "LMT RETAIL & LOGISTICS" kvītī (lietas 1.sējuma 16.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 2.janvāra preces pirkuma kartē Nr.1229090 (lietas 1.sējuma 17.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas līgumā Nr.29170274 par LMT pakalpojumu "MANS KOMPLEKTS" (lietas 1.sējuma 18.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 21.februāra izņemšanas protokolā (lietas 1.sējuma 46.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 10.marta CD diska apskates protokolā (lietas 1.sējuma 47.-49.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 24.septembra CD diska apskates protokolā (lietas 1.sējuma 50.-54.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas 2014.gada 1.oktobra protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un tā pielikumā (lietas 1.sējuma 39.,40.lapa);
- ar ziņām par faktiem, kas fiksētas cietušās /pers. D/ sniegtajās liecībās (lietas 1.sējuma 14.,15.,19.,41.lapa).

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 124.panta otro daļu, krimināļprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Krimināļprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Ar minēto apstiprinās, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēta Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, ir pierādīta ar paša apsūdzētā liecībām, kā arī ar cietušo un liecinieku liecībām, protokolos un pārējos lietas materiālos fiksētajām ziņām par faktiem un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Krimināllietā nav informācijas par to, ka /pers. A/ liecības par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem iegūtas, pārkāpjot Krimināļprocesa likuma prasības. Šādos apstākļos tās atzīstamas par ticamām un pieļaujamām izmantošanai pierādīšanā. Tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina, ka apsūdzībā norādītajā laikā, vietā un veidā /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmās daļas nosacījumiem, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, proti, pilnībā jāsakrīt faktiskajam un tiesiskajam sastāvam. Kvalificējot noziedzīgu nodarījumu tiek salīdzināti juridiski nozīmīgi notikuma apstākļi, kuri noskaidroti ar attiecināmiem, pieļaujamiem, ticamiem, pietiekamiem pierādījumiem, ar Krimināllikumā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva obligātajiem elementiem, tas ir, objekts, subjekts, objektīvā puse un subjektīvā puse. Kā arī par subjektīvās puses patieso saturu liecina ne tikai liecības, bet arī ar pierādījumiem konstatētā personas rīcība.

Tiesai, pārbaudot visus lietā esošos pierādījumus, nerodas nekādas šaubas, kas atbilstoši Krimināļprocesa likuma 19.pantam būtu vērtējamas par labu apsūdzētajam.

Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu. Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais apzinājies savu darbību kaitīgumu un ir paredzējis zaudējumu nodarīšanu cietušajām personām. Apsūdzētā faktiskās darbības apstiprina, ka noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis ar tiešu nodomu.

Ievērojot iepriekš minēto, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, pierādījumus novērtējusi kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto krimināļprocesu, noskaidrojusi apsūdzētā darbības, nodomu, tiesa atzīst, ka nepastāv saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam celtajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka noziedzīgo nodarījumu faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, tāpēc ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un tas ir pareizi kvalificēts.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pilnīgi pierādīta ar tiesas izmeklēšanā iegūto pierādījumu kopumu.

Tiesa apsūdzētā sniegtās liecības vērtē kopsakarā ar visiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Tiesa ņem vērā, ka vainīgā personības izvērtēšana ir svarīga soda individualizācijā, jo tādējādi vainīgajam var noteikt visefektīvāko un piemērotāko soda veidu un tā apmēru. Soda individualizācijas princips ir cieši saistīts ar taisnīguma principu.

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedrības drošības intereses.

Krimināllikuma 35.pantā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu, tiek ņemts vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, savukārt, nosakot soda mēru tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, tiesa ievēro arī soda noteikšanas individualizācijas, samērīguma un pietiekamības principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, dzimis /datums/, neprecējies, apgādājamo personu nav, deklarētā dzīvesvietas adrese /adrese/, agrāk tiesāts. (lietas 1.sējuma 111.-114.,115.,116.-120., 148.-153.lapa)

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama vaļsirdīgā atzīšanās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, kā arī atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošu apstākli, un to, ka apsūdzētais izvairījās no ierašanās tiesā, kā rezultātā kriminālprocess bija apturēts un apsūdzētais tika izsludināts meklēšanā.

Analizējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veidu un vainīgā motivāciju. Izvērtējot apsūdzētā personību, attieksmi pret izdarīto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ attieksme pret likumu ievērošanu un sabiedrībā pieņemtajām uzvedības normām ir nihilistiska, apsūdzētais nav kritisks pret savu rīcību un nekādus secinājumus par tās nepieļaujamību nav izdarījis.

Tiesa pievienojas prokurores Lindas Lūsiņas viedoklim un no Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētajiem soda veidiem par atbilstošāko uzskata – brīvības atņemšanu.

Tiesas ieskatā, nosakot apsūdzētajam sodu brīvības atņemšanas veidā, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Sods ir noziedzīgā nodarījuma dabiskas sekas – valsts vārdā pausta reakcija uz rīcību, kas aizliegta ar likumu. Soda piespiedu raksturs nozīmē to, ka notiesātajam tiek noteikti zināmi ierobežojumi un sagādātas zināmas ciešanas, pie kam sodam ir personisks raksturs.

Brīvības atņemšanas sods tiesas ieskatā ir vienīgais soda veids, kā panākt to, lai apsūdzētais pārvērtētu savu prettiesisko rīcību, pilnībā apzinātos tās sabiedrisko kaitīgumu un turpmāk atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā ir konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma sankcijas ietvaros, un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(sk.:SKK-74/2006)*.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. A/ par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, nosakāms soda mērs – brīvības atņemšanas veidā, ar mērķi veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Kriminālprocesa likuma 14.pantā kā viens no Kriminālprocesa likuma pamatprincipiem nostiprinātas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā – ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas.

Likums nosaka, ka kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Krimināllieta tiesā saņemta 2016.gada 25.augustā, pirmā tiesas sēde nozīmēta uz 2016.gada 22.novembri, sakarā ar apsūdzētā neierašanos izskatīšana tika atlikta.

2017.gada 30.janvāra tiesas sēde tika atlikta sakarā ar apsūdzētā neierašanos.

2017.gada 30.marta tiesas sēdē tika pieņemts lēmums par tiesvedības apturēšanu un /pers. A/ izsludināšanu meklēšanā.

2021.gada 24.maijā tiesvedība atjaunota un sēde nozīmēta uz 2021.gada 4.oktobri, kurā pieņemts lēmums par krimināllietas iztiesāšanas laika grozīšanu, sakarā ar zvērināta advokāta Viļa Sruoģa lūgumu.

2021.gada 22.novembra tiesas sēde atlikta, lai uzaicinātu cietušo un lieciniekus.

2022.gada 24.janvāra tiesas sēde atlikta, lai uzaicinātu cietušo un lieciniekus.

2022.gada 8.februāra tiesas sēde atlikta, lai uzaicinātu neieradušos cietušo un lieciniekus.

2022.gada 21.marta tiesas izmeklēšanā pasludināts pārtraukums, sakarā ar tehniskām problēmām.

2022.gada 5.aprīlī tiesas izmeklēšanā pasludināts pārtraukums, sakarā ar prokurores lūgumu.

2022.gada 26.aprīļa tiesas sēdē lieta tika izskatīta pēc būtības un pasludināts saīsinātais spriedums.

Tiesa atzīst, ka ir pārkāptas apsūdzētā /pers. A/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, jo gandrīz sešu gadu laikā netika panākts taisnīgs krimināltiesisko attiecību noregulējums kriminālprocesā. 2016.gada 25.augustā krimināllieta saņemta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, izskatīta pēc būtības 2022.gada 26.aprīlī. Pirmās instances tiesā nozīmētas desmit tiesas sēdes, uz kurām apsūdzētais nebija ieradies. 2017.gada 30.martā kriminālprocess apturēts, apsūdzētais izsludināts meklēšanā, kā arī apsūdzētajam grozīts drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts uz apcietinājumu. Ar 2021.gada 24.maija lēmumu kriminālprocesā atjaunota iztiesāšana, tiesa secina, ka kriminālprocess nav pabeigts saprātīgā termiņā. Tiesa atzīst, ka atbilstoši secinātajam, piemērojamas Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1.punktā paredzētās sekas, šo apstākli ņemot vērā pie soda noteikšanas un apsūdzētajam nosakāmais sods mīkstināms. Izvērtējot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodāms ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem.

Tiesa atzīst, ka nav pamata grozīt apsūdzētajam /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu, jo viņam tiek piespriests brīvības atņemšanas sods, kā arī /pers. A/ izvairās no tiesas, tādējādi liekot šķēršļus krimināllietas iztiesāšanai un krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam.

Kriminālprocesā par cietušajām atzītas /pers. D/ un /pers. F/.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22.pantam personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Līdz tiesas izmeklēšana uzsākšanai cietusī /pers. D/ iesniedza pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju krimināllietā 118,48 EUR apmērā, un cietusī /pers. F/ iesniedza pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju krimināllietā 113,83 EUR apmērā, lūdzot piedzīt no apsūdzētā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajai /pers. D/ un cietušajai /pers. F/ ir radījis mantiskus zaudējumus, kopējā vērtībā 232,31 EUR apmērā, līdz ar to šie zaudējumi ir piedzenami no apsūdzētā.

Apsūdzētajam nosakāms trīsdesmit dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas kaitējuma kompensācijas labprātīgai samaksai, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai kaitējuma kompensācijas samaksu apliecinošus dokumentus.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus 407,05 *euro* apmērā par aizstāvja Viļa Sruoģa darbu, un uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. A/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no šo procesuālo izdevumu segšanas, tiesas rīcībā nav ziņu, ka /pers. A/ ir maznodrošināta vai trūcīga persona, vai viņa apgādībā atrodas personas, kuru mantisko stāvokli var būtiski ietekmēt procesuālo izdevumu piedziņa. /pers. A/ izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā, kvītis par samaksu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā. Vienlaikus tiesa izskaidro, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.[1]panta trīspadsmito daļu izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu tiesa nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Saskaņā ar Krimināllikuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu, prokurora priekšrakstā vai tiesas nolēmumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem, dokumentiem, ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu un citiem izņemtajiem priekšmetiem un vērtībām, proti, lietiskos pierādījumus, dokumentus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, bet, ja tie nav jāatdod īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, – realizē, vai, ja tiem nav vērtības, – iznīcina.

Tādējādi šajā krimināllietā lietiskos pierādījumus – pudele, iepakota kartona materiāla kastē, aizlīmēta ar security seal Nr.[K12]119708, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināma.

Dokumenti – divi DVD diski, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināmi glabāt pie krimināllietas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511, 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā *(Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 2.aprīlim)*, un piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Cietušās /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt pilnībā un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. D/ labā ar noziedzīgu nodarījumu radīto materiālo zaudējumu 118,48 *euro* (viens simts astoņpadsmit *euro* 48 centi) apmērā.

Cietušās /pers. F/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt pilnībā un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. F/ labā ar noziedzīgu nodarījumu radīto materiālo zaudējumu 113,83 *euro* (viens simts trīspadsmit *euro* 83 centi) apmērā.

Izskaidrot /pers. A/, ka kaitējuma kompensācijas labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, dokumenti par kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par zvērināta advokāta Viļa Sruoģa sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā 407,05 (četri simti septiņi *euro,* 05 centi) apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu /pers. A/ izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību labprātīgi jāsamaksā trīsdesmit dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmēja NMR90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV68TREL1060001239300, kvītis par samaksu nekavējoties jānogādā tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.[1]panta trīspadsmito daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Lietiskos pierādījumus – pudele, iepakota kartona materiāla kastē, aizlīmēta ar security seal Nr.[K12]119708, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt.

Dokumentus – divus DVD diskus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt glabāties pie krimināllietas.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta otro daļu /pers. A/ spriedumu var pārsūdzēt trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad saņemta sprieduma kopija, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2022.gada 10. maijs.

Tiesnese Signe Grīnberga